

nærmeste Naboers, Sverrigs, Norges og Lybflands, vil det dog vistnok indrømmes mig, at Manglerne ved vor Hærororganisation kun fremtræde lige over for den sidstnævnte Magts Hærororganisation. Jeg skal for Resten indrømme, at der ved Affattelse af en militær Straffelov bør tages særligt Hensyn saavel til Hærororganisationen som til andre særlige og lokale Forhold, og jeg skal indrømme det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), at Haabet om at se Revisionen af Hærløven og af Loven om Spøvrnets Ordning gennemført paa en tilfredsstillende Maade, ikke har været uden Indflydelse paa min Stilling til Straffelovens Affattelse. Det nævnte Haab er for Diebliffet glippet, men ligesom det i de vedkommende Love er paabudt, at dette Revisionsarbejde ikke maa hvile, saaledes stoler jeg paa, at en gjentagen Underfølgelse fra Repræsentationens Side vil føre denne til at vise sig mere imødekommende imod, hvad der efter Regjeringens og alle Sagkyndiges Formening er nødvendigt til at skabe et Bævn for Landets Selvstændighed. Haabet er nu, som sagt, glippet, men jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds i, at man, selv om der ikke var Udfigt til at faae en ny og bedre Hærorordning bragt tilveie, dog bør gaa til at faae vor forældede Straffelov revideret eller afløst med en mere tidsvarende og mere hensigtsmæssig. Det er derfor, at jeg uden Betænkkelighed har bibeholdt den samme Stilling til Straffeloven, som jeg tidligere indtog, selv efter at Revisionen af Hærløven og af Loven om Spøvrnets Ordning er bleven negtet videre Fremme her i Thinget. Jeg indrømmer altsaa, at der bør tages Hensyn til Hærorordningen og til særlige Forhold, og det har derfor ikke undret mig, at det ærede Mindretal har lagt en særlig Vægt derpaa og har sagt: Netop af disse Hensyn kunne vi ikke lade os nøie med de foreslaaede Straffebestemmelser, om man end paa andre Steder muligens kan lade sig nøie dermed, idet Forholdene her ere anderledes end der. Hvad der derimod har undret mig, er, at Mindretallet har troet det nødvendigt at fordre andre Straffearter end dem, man nu bruger andre Steder, at fordre Dprettholdelsen af Straffearter, som man andre Steder — og jeg tror med fuld Føie — har afflattet. Naar de ærede Medlemmer havde sagt, at det paa Grund af den Forskjel, der er imellem den tydske Hærorordning og vor, er nødvendigt, at Straffene hos os ere strengere, at vi ikke kunne berolige os ved, hvad man i Lybfland har beroliget sig ved, nemlig ved Æstertjenestens Virkninger, at man, hvor den tydske Straffelov sætter simpelt Fængsel, maa forlange en strengere Straf, f. Ex. Vand og Brød osv., kunde jeg have forstaaet det, og jeg skulde villig være gaaet til en Overveelse deraf; men jeg kan ikke under ordinære Forhold gaa ind paa de Straffearter,

Mindretallet fordrer. Efter min Mening maatte Nødvendigheden af saadanne Straffe ikke begrundes paa de nævnte for os særlige Forhold, men de maatte begrundes paa, at Befolkningen her stod paa et lavere Trin end i andre Lande, eller paa, at det her var vanskeligere at holde Orden og Disciplin end i andre Lande, men det er Noget, som jeg ikke kan indrømme er Tilfældet. Det ærede Mindretal har forøvrigt ved at foreslaa slaaende Arvest og Nebstættelse i de Meniges anden Klasse, gjort en Indrømmelse — det er udtalt i Betænkningen — til den Stemning, som Mindretallet veed er til Stede hos Mange her i Salen; men, naar man først kommer ind paa at gjøre Indrømmelse i saa Henseende, synes det mig, at der er ikke langt tilbage til at tage Skridtet fuldt ud og at gaa til helt at renoncere paa disse Straffe. — Der er endnu et Mindretal, som dels staar selvstændigt, dels staar sammen med det Mindretal, der dannes af de to af mig nylig omtalte ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavn 1ste Valgkreds (Nimestad). Dette Mindretal har udtalt sig i Betænkningen Sp. 936—38. Til disse Udtalelser skal jeg blot bemærke, at det ikke er ganske rigtigt, naar det øverst paa Sp. 937 hedder: „Ved de i 1870 og 1871 fremlagte Forslag havde Krigsbestyrelsen vel i Modsetning til det af Generalauditøren udarbejdede Lovudkast indrømmet Affkaffelsen af legemlig Tugt for Hærens Vedkommende“, thi det var ikke i det Lovforslag, som i 1870 af Generalauditøren var udarbejdet til Forelæggelse for Rigsdagen, at denne Forandring blev foretaget af Krigs- og Marineministeren, det var i et ældre Lovforslag. Om Bestemmelserne i det Lovforslag, der blev forelagt i 1870, var der fuldkommen Overensstemmelse mellem Generalauditøren og Krigs- og Marineministeren. Naar det ærede Medlem udtalte, at det maa være ikke lidet paafaldende, at Krigsbestyrelsen nu har troet ganske at kunne opgive de Straffemidler, som den i 1870 og i 1872 har holdt for umdørlige, skal jeg ikke dvæle videre derved, da jeg rimeligvis vil faae Leilighed til senere, og navnlig ved de Udtalelser, som ere komne fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), at komme nærmere ind derpaa, men jeg skal dog allerede her bemærke, at 5 Aars Erfaring maa have nogen Betydning. Det ærede Medlem finder det ogsaa noget besynderligt, at man ved flere Leiligheder har paaberaabt sig den tydske Straffelov som Grund til forskellige Bestemmelser, der ere optagne i den danske Straffelov, men at man, naar der er Spørgsmaal om Nebstættelse i de Meniges anden Klasse, ikke har taget Hensyn til den tydske Straffelov, hvor netop en saadan Straffebestemmelse findes. Jeg tror imidlertid, at det ærede Mindretal her har overset, at Sagen maa betragtes paa en helt forskjellig Maade, eftersom denne